

Hitta hem

”Med facit i hand vet vi nu, att om människor reagerat och protesterat, vilket inte var omöjligt, hade Förintelsen inte ägt rum. Det är passiviteten och likgiltigheten som är mänsklighetens största fiende”.

- Emerich Roth

Till Er!

När jag för många många år sedan fick mammas rika material i min hand där hon skrivit ner sina upplevelser av deportationen och sin tid i lägret så kände jag direkt hur ett litet frö började gro inom mig.

Att jag vill, att jag måste, berätta och gestalta hennes historia i en teaterföreställning. För hur ska jag annars axla mitt arv? Men hur ska jag kunna omfatta hennes fasansfulla erfarenhet? Går det? För att söka en djupare förståelse reste jag till Budapest och Rozsca utca 71. Gick ner i skyddsrummet, fick panik på svalgången på väg till mammas lägenhet, träffade barndomsvännen, blev stoppad av en militär som tänkte häkta mig för att jag filmade och inte hade passet på mig och besökte flera förintelsemuseer som chockade mig djupt.

Hur kan människan bli så utstuderat jävla ond? Det går inte att fullt ut förstå, men att förstå lite i taget, att kunna föreställa sig i små doser, sätta sig in i vad som hände. Det är den processen jag befinner mig i just nu och jag är glad att ni vill göra mig sällskap.

Vi får aldrig glömma!

Gisela Nilsson, skådespelare

Deportationen

Deporteringen från hemmet på Rozsa utca 71 påbörjades 10 nov 1944 i **Budapest** och först fick de gå cirka 4 mil norrut till **Dorog**. Sedan gick de ytterligare nästan 14 mil längs Donau till **Hegyshalom**. Från Hegyshalom transporterades de på tåg, först söderut ner till **Közeg**, en resa på 8 mil. Där blev de kvar ett kort tag innan godsvagnarna åkte vidare norrut till **Gmünd** i Österrike. Här tillbringade de en längre tid samtidigt som Emmi fyllde 19 år, 27 januari 1945. Därefter åkte de vidare mot **Nürnberg**, en sträcka på cirka 33 mil. Från Nürnberg fortsatte de till **Hannover**, och nu insåg de att de var i Tyskland och att de kanske aldrig skulle komma hem. Därefter transporterades de vidare till **Celle**, och därifrån fick de gå de sista kilometrarna innan de kom fram till **Bergen-Belsen**.

"Tänk att du har 15 minuter på dig att packa innan du tvingas iväg. Vad tar du med dig?"

Min morfar Ozskar Steiner, framgångsrik handelsresande i textilbranschen fram till 1938 då judelagarna trädde i kraft. Humoristisk, sympatisk och slagfärdig. Han sa: 'Kunskap kan ingen ta ifrån dig. Du är så många språk som du talar.

Min mormor Sari var från Szeged, näst yngst av tio syskon och arbetade på bank i sin ungdom, men blev hemmafru från att Emmi föddes. Sari var stark, vacker, sval och sträng. Emmi såg upp till sin mor.

Foto från skyddsrum på Rózsa utca 71 i Budapest. Hilda är den längsta flickan i bakre raden. Mamma nr 4 från höger i bakre raden. Magda som nr 2 i bakre raden och Eva står längst ut till höger i bakre raden. Pojken med stjärnan längst fram är grannen jag skriver om i inledningstexten. Han heter Geza Weiss och bor kvar i samma lägenhet fortfarande.

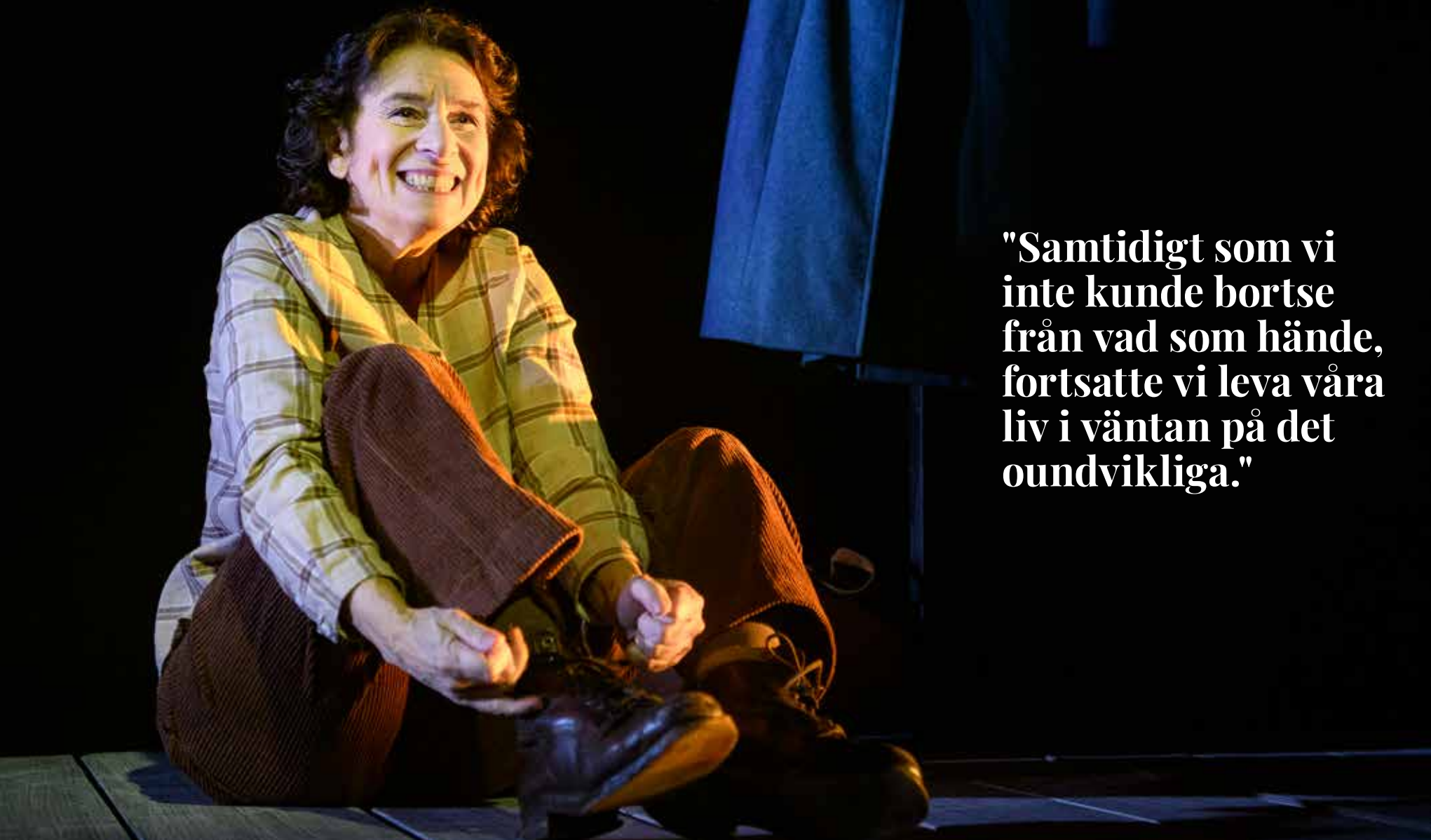
Från Emmis examensdag i maj 1944, när hon tar emot sitt slutbetyg i den katolska skolan, där hon lärde sig prata flytande italienska.

Faster Ella var ofta barnvakt när Emmi var liten och öppnade hennes ögon för kulturens värld. Ella tog med henne på olika evenemang bland annat barnteater vilket satte sina spår.

Mamma Emmi är högst upp mellan Alice till vänster och Sari till höger. Nya vänner som hon följde med till Sverige.

"Samtidigt som vi inte kunde bortse från vad som hände, fortsatte vi leva våra liv i väntan på det oundvikliga."

Hitta hem

Manus och skådespelare: Gisela Nilsson
Dramaturg: Alexandra Loonin
Regi: Olle Törnqvist
Scenografi- och kostymdesign: Johanna Mårtensson
Maskdesign: Sari Nuttunen
Ljusdesign: Magnus Stolpe
Musikkomposition och ljuddesign: Adam Hagstrand

Producent: Karin Norberg
Teknisk samordnare: Jessica H Oscarsson
Produktionskoordinator: Carin Sjödin
Administrativ samordnare: Lena Sandberg
Teaterchef: Kristoffer Berglund

Scenmästare och ljudtekniker: Torbjörn Martinsson
Belysningsmästare: Magnus Stolpe
Snickeri: Amanda Farm
Rekvizita: Anna Olofsson
Dekormåleri och attribut: Eva-Karin Fröberg
Kostymateljé: Cecilia Götesdotter Axelsson, Tina Olofsson

Art director och fotograf: Lia Jacobi
Affischfoto: Klara G
Försäljningsansvarig och turnéläggare: Joakim Granqvist
Marknadsförare: Anna Thors, Kicki Wahlbeck
Grafisk formgivare: Lars Fregelin
Inspelad musik framförd av: Jan-Erik Almerantz, Jan Börjesson, Jonathan Börjesson, Kristina Ebbersten, David Hagstrand, Rikard Herlitz, Gudmund Ingwall, Tobias Reitberger, Johan Sander, Susanna Stern

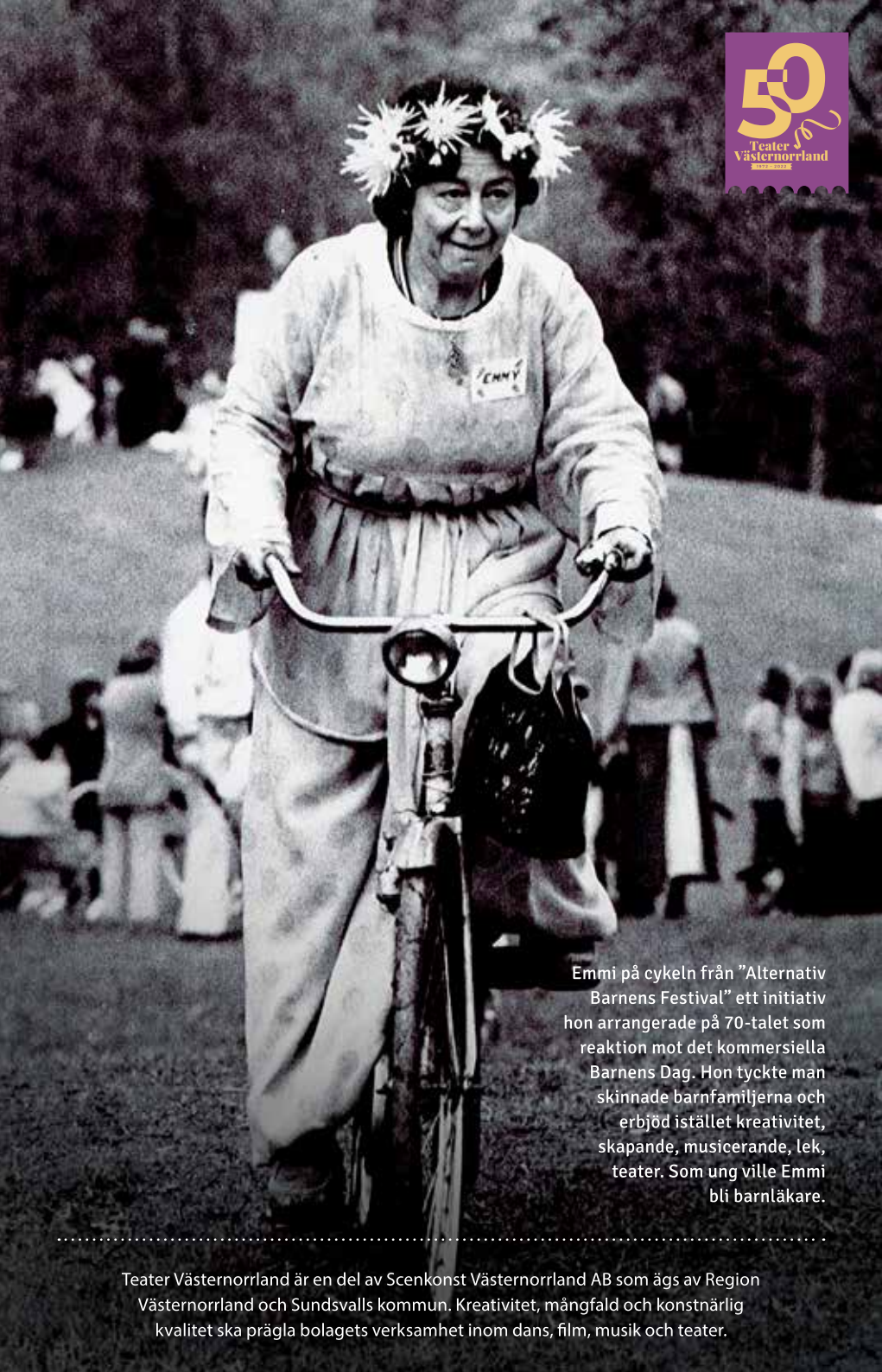
Premiär Teater Västernorrland: 1 mars 2022 på Konsertteatern Sundsvall.
Spelas i Sundsvall och på turné.
Föreställningslängd: 2 timmar inkl paus.

Till mina barn

**"Att söka sanningen om sig själv är
som en arkeologisk uppgift
och den varar livet ut.
Här ger jag er en
skärva ur min
historia."**

Med kärlek Mamma

Emmi på cykeln från "Alternativ Barnens Festival" ett initiativ hon arrangerade på 70-talet som reaktion mot det kommersiella Barnens Dag. Hon tyckte man skinnade barnfamiljerna och erbjöd istället kreativitet, skapande, musicerande, lek, teater. Som ung ville Emmi bli barnläkare.